

**OSVRT NA 46. NOVOGODIŠNJI ŠAHOVSKI TURNIR
„MEMORIJAL 1. HRVATSKOG VELEMAJSTORA MIJE UDOVČIĆA“
Zagreb, 02.01.2009.**

Tek što smo ušli u „godinu zagonetnog smeška“, dok se još se mnogi nisu oporavili od novogodišnjeg slavlja ili atmosfere svakojakih kriznih najava, Zagrebački šahovski savez i Šahovski klub „Pješak“ MEGA već su upriličili „mega-brzopotezni“ događaj. Kada se nešto s velikim uspjehom i medijskim odjekom održava 46. godinu za redom, može se slobodno nazvati grandioznim pothvatom. Šahovski kalendar mjeseca siječnja i inače nema vremena za oklijevanje. Drugog je brzopotezni memorijal, trećega već Open-Bošnjaci, šesnaestog seniorsko prvenstvo države u Rijeci, dvadeset trećeg seniorsko prvenstvo države za žene, a brojni će klubovi i županijski savezi iskoristiti mjesec sa sječom u imenu za klupska i regionalna prvenstva. To je dinamika šahovskih zbivanja na kojoj nam mnogi mogu pozavidjeti.

Šahisti u Lisinskom? Ne, nije omaška. Već drugu godinu za redom pokazalo se da je to lijepa i sretna kombinacija. Tko osigura nagradni fond veći od 30 tisuća kuna i privuče toliko vrhunskih igrača, zaslužuje takav ambijent.

Za seniorski turnir vladao je ogroman interes, pa su se 22.12.2008. igrale kvalifikacije. Od 78 sudionika u finale je moglo upasti tek njih 6. To „usko grlo“ dalo je kvalifikacijama strašnu draž i neviđenu napetost. Pobijedio je IM Milan Mrđa, ispred NM Željka Pavičića, FM Branka Lovrića, MK Mire Pandurevića, IM

Patricka Levačića i IM Darka Dorića. Čak su i inter-majstori Branko Rogulj i Ozren Biti, kao 7. i 8. završili na listi čekanja, ali se na kraju i za njih našlo mjesta.

S 14 velemajestora i 8 „intera“ seniorski turnir bio je „vraški jak“. Berger od 25 kola bio je prava poslastica za veliku skupinu kibicera i promatrača svih uzrasta. U sudaru „divova“ slavio je na kraju Mladen Palac ispred Zdenka Kožula i Ognjena Cvitana. Korak iza ostali su Zoran Jovanović, Marin Bosiočić i Hrvoje Stević. Iako se pri hodu služio štakama, Marin Bosiočić prestigao je 10 velemajestora i postao najbolji mladi igrač seniorskog finala. Turnir je čvrstom rukom i junačkim glasom odsudio „Purger s Petrinjom u duši“, državni sudac Ivan-Cico Petračić.

I među veteranima je bilo velemajestora i „intera“, tako da je i njihov turnir plijenio napetošću, iako su igrali švicarac od 13 kola i nešto sporiji cuger od 7 minuta. Ovdje je premoćno slavio GM Juraj Nikolac, ispred IM Srđana Marangunića, IM Branka Vujakovića, FM Ive Vukovića i GM Vlatka Kovačevića. Turnir je odsudio državni sudac Josip Bandur iz Zagreba.

„Ženski“ turnir okupio je igračice triju federacija (CRO, SLO i BiH) a u njemu su slavile „mlade snage“ WIM Borka Francišković, WIM Kristina Šolić, ispred WFM Radmile Švaljek, WIM Rajne Šargač i WGM Mirjane Medić. Turnir je sudio fide-sudac Siniša Režek, koji nas svako malo iznenadi nekom vrijednom stručnom publikacijom. Najnovija se odnosi na „tajne rejtinga“ što će izazvati veliki interes među šahistima svih kategorija.

I na kraju, turnir kadeta i juniora, s 18 igrača u 13 kola, odsudila je moja malenkost, što mi je bila izuzetna radost. Pobijedio je premoćno, s uraganskim startom 10 iz 10, Riječanin Julijan Plenča, ispred Tomislava Novosela i Jurice Srbiša. U pravoj paradi desetak bivših i sadašnjih kadetskih prvaka države, raduje uzlet još dvojice trinaestogodišnjaka Mateja Blažeke i Tonija Petrušića. Budućnost u koju se mnogi rado zaklinju, ovdje je zasjala u pravom svjetlu. Pluralizam šahovskih škola, klupskih radionica, reprezentativnih kampova, tajni rad na daljinu s velemajestorima, internetski turniri, kućni rad sa svim svojim inačicama, utapanje u staroj literaturi i novim računalnim programima, igranje u kadetskim, juniorskim i seniorskim ligama, pokazali su

da talentirano dijete uvijek „ispliva“ i pokaže svoj dar. Dalje je pitanje samo dinamike napretka. Mali Srbiš već ima ELO 2222, a mnogi stariji majstorski kandidati koji su igrali protiv njega kažu da već sad ima „snagu“ fide-majstora. I dobro je da nije sam, jer ima kvalitetne vršnjake i rivale u mnogim šahovskim sredinama od Štrigove, Zagreba, Lošinja, Zadra i rodne mu Koprivnice. Dok se teoretičari i praktičari domišljaju kako najoptimalnije raditi s mladima, nadire još jedna „generacija snova“, kakva je bila ona Stevićeva, pa Brkićeva i Šarićeva. Silno me raduje što svako malo ugledam neki njihov bljesak.

ZANIMLJIVOSTI:

- ❖ Čovjek s najvećom bazom šahovskih fotografija u Hrvata, Ivan Franić pažljivo je pratio i bilježio mnoge dragocjene detalje u Lisinskom. Zahvaljujući njemu, te će lijepe sitnice zaustavljenog vremena ostati sačuvane još godinama unaprijed.
- ❖ Gospodin Zdravko Margitić iznenadio me živim pamćenjem šahovskih okršaja koji su sezali čitava desetljeća unatrag. Čovjek s toliko mašte i upamćenih detalja svakako bi trebao izdati knjigu šahovskih sjećanja.
- ❖ Na proglašenju pobjednika bila su oba šahovska predsjednika, gospodin Filip Kovačević i gospodin Stjepan Šturlan. Obojica su izrazila zadovoljstvo kvalitetom i ambijentom ovog natjecanja.
- ❖ Unuka Mije Udovčića uručila je najveći pobjednički pehar. Iako se ne sjeća svog djeda, stekao sam dojam da ga je u dvorani prepunoj šahista, još više upoznala i zavoljela. Ljudi našeg doba tako malo znaju o svojim korijenima i snovima svojih predaka. San Mije Udovčića dosegao je ovdje najljepše granice ispunjenja.
- ❖ Raduje me da sam imao priliku povezati dva šahovska entuzijasta iz Zadra i Novog Zagreba, Šagija i Brdala. Ljudi koji su komunicirali preko Interneta, sada su stegli jedan drugom ruku izbliza, pokazavši iskrenu i vrijednu poveznicu sjevera i juga.
- ❖ Gospođa Vlasta Maček podnijela je najveći teret organizacije, držeći svakog trenutka sve konce događaja u svojim rukama. S tolikim brojem sudionika i nepredvidivih sitnica, otkaza ili dolazaka u posljednji čas, ona se nosila manjrom vrhunskih

organizatora. Problemi su rješavani tiho i u hodu, tako da nitko mogao imati većih zamjerki.

- ❖ Od četiri suca memorijala, trojica su prilikom iščitavanja rezultata morala rabiti mikrofon, a Cico Petračić je uz veliki pljesak svih nazočnih rekao da „njemu ta sprava ne treba“. Taj čovjek je doista „živa legenda“.
- ❖ Na proglašenju pobjednica ženskog turnira mnogima je zapelo za oko da su sve pobjednice članice riječkih klubova. Rijeka je danas glavni grad hrvatskog ženskog šaha

i grad s nekoliko vrhunskih klubova. Ako se pitate u čemu je tajna, ona je zacijelo u ljudima, entuzijastima i okosnicama svojih klubova. Tajna je u njihovim živim snovima. Zlobnici će dometnuti „Tajna je novac!“, ali meni je ona prva definicija ipak ljepša. Novac je samo „iskovana sloboda“, a u životima šahista koji su u mnogo čemu poput glazbenika, novac je „neophodna egzistencijalna poluga“.

- ❖ Veoma lijepa gesta na otvaranju turnira bila je minuta šutnje za desetak dragih šahista od kojih smo se morali oprostiti 2008. Njihove slike bile su istaknute na ulazu i mnoge od nas je prošla ona čudna nevjerica da ih doista nema među nama.
- ❖ „Vidimo se sutra“, dometnuo mi je sa smiješkom Mijo Srbiš. U dolazećem vikendu čekalo me suđenje Pojedinačnog seniorskog prvenstva Koprivničko-križevačke županije. Nije bilo vremena misliti na umor i predah od natjecanja. Šah mi se na trenutak učinio poput utočišta od životnih problema, bolničkih hodnika i pitanja na koje pojedinac nema odgovora.
- ❖ Na bogatom domjenku svatko je iskoristio priliku još malo popričati s prijateljima, a ja sam sa svoje četiri torbe (projektor, printer, laptop, sudačka svaštara) hvatao tramvaj do Utrina gdje me čekala supruga. Putem do Zrinskog Topolovca prisjećao sam se lica, slika i glasova, dragih ljudi i pozitivnih energija koje sam osjetio, živo osjetio, koračajući velikom dvoranom između stolova.

Vlado Karagić